

selv om Mindretallets Forslag ikke skulde blive vedtaget, hvad jeg dog vil tillade mig at haabe, dog ikke stemme for Fleertallets Forslag om at nægte de 500 Rd., ligesaa lidt som jeg i andre Tilfælde stemmer for Noget her i Thinget, som ikke har andet end en demonstrerende Charakter. Det er den samme Tænkemaade hos mig, som forleden Dag i en meget omdebatteret Pensions sag gjorde det nødvendigt for mig at stemme mod Forslaget om Pensionens Nægtelse; det var, fordi jeg ikke kunde tillægge det anden Charakter end en demonstrerende.

Jeg skal herefter gjøre et Par Bemærkninger om det Forslag, som er stillet under Nr. 66 af den høitærede Minister og tiltraadt af et Mindretal af Udvalget. Til dette Mindretal hører jeg, og jeg vil tillade mig at anføre nogle Grunde til Støtte for det. De Herrer ville see, at der paa det Sted, hvor det staaer omtalt i Betænkningen, staaer, efterat Fleertallet har gjengivet Indholdet af Ministerens Forslag: „Udvalgets Fleertal kan ikke tiltræde dette Forslag, som bør forbeholdes Afgjørelse ved Lønningsloven“. Denne Grund, at Spørgsmaalets Afgjørelse skal forbeholdes en Lønningslov, kan jeg ikke tillægge nogen Vægt. Jeg mener, at naar vi her ved den aarlige Finantslov komme til den Erkjendelse, at en fast Post er unødvendig, saa skulle vi affkaffe den, forsaavidt vi kunne det, uden Hensyn til, hvad en særlig Lov bestemmer, og deraf følger som Consequent, at, forsaavidt vi ved den aarlige Finantslov efter moden Overveielse komme til den Erkjendelse, at en fast Ansættelse er nyttelig og nødvendig, skulle vi give den uden Hensyn til, om der er kommet en Lønningslov eller ikke. Vi maae huske — og jeg siger dette navnlig til de ærede Medlemmer her, som i adskillige Aar fortrinsviis have villet hævde Finantslovens sideordnede Stilling med andre Love — at, naar vi paa dette Punkt ville modsætte os, at en fast Ansættelse finder Sted, fordi det ikke er bestemt ved en særlig Lov, saa kunne vi ikke imødegaae dette Argument, naar det ved en anden Leilighed anvendes imod os. Vi maae, naar vi i andre Tilfælde ville tage den Stilling, at der ved Finantsloven ligesaa godt kan tages Ve-

lutning som ved særlig Lov, ogsaa indbrømme det i dette Tilfælde. Naar jeg altsaa i den Nægtelsesgrund, der her er anført, kun seer en Anførelse af et Princip, hvis Rigtighed jeg ikke kan anerkjende, saa siger jeg, at der er fuld Grund for mig til at see paa Forslagets Realitet og at undersøge, om jeg vil anerkjende Forslaget for i og for sig rigtigt eller ikke, og naar jeg da seer derpaa, saa siger jeg, at der er al mulig Grund til at tiltræde Forslaget. Den Docentpost, her er Tale om, har en ganske eiendommelig Oprindelse; den Mand, om hvis faste Ansættelse her er Spørgsmaal, har været Gjenstand for en ganske eiendommelig Skæbne. Den Post, som her er Tale om, i Band- og Veibygningssagene, blev oprettet i 1857 ved Hjælp af frivillige Bidrag, en frivillig Subscription, som blev sat i Gang i 1856 af ældre Elever af den polytechniske Lærestiftelse. Det er noget ganske Ualmindeligt, at en Post ved et Statsinstitut kommer i Gang ubelukkende ved Hjælp af frivillige Bidrag. Det er Noget, som gjør, at man maa tage et ganske særegent Hensyn til denne Post. Efterat der var tilveiebragt de tilstrækkelige frivillige Bidrag til, at Lønningen kunde begynde med et Honorar af 500 Rd., satte den Comitee, der havde sat sig i Spidsen for Indsamlingen af de frivillige Bidrag, den indkomne Sum til den polytechniske Lærestiftelses Bestyrelses Raadighed, idet den kun angav Grundtrækkene for Anvendelsen og iøvrigt fuldkomment overlod til Anstaltens Bestyrelse at ordne Underviisningen. Bestyrelsen modtog Bidragene med stor Taknemmelighed og ordnede Underviisningen med Ministeriets Stadsfæstelse, og allerede et Aar efter, at Subscriptionen var sat i Gang, kunde der aabnes et Cursus for Civilingeniører i disse overordentlig vigtige Fag. Underviisningen er siden den Tid gaaet sin stadige Gang med en meget stor Tilgang af Studerende, og jeg troer efter alle Kjendelige Bidnesbyrd paa en særdeles tilfredsstillende Maade. Efterat denne Underviisning først var gaaet ubelukkende ved frivillige Bidrag, blev der ved Lønningsloven af 12te Januar 1858 bestemt 3,100 Rd. til Honorarer i de forskellige Fag, hvoraf 600 Rd. vare bestemte til Honorar for